

3. Van Deth, J.W. Non-electoral Participation // The Oxford Handbook of Political Representation in Liberal Democracies. – 2020. – P. 471-489.

4. КМІС. Громадянське суспільство в умовах війни // Звіт за результатами дослідження. – грудень 2022 – січень 2023. – С. 29.

Фляшнікова А.Б.

alla.fb@i.ua

кандидат соціологічних наук, доцент,
доцент кафедри соціології
факультету управління персоналом, соціології та психології
КНЕУ імені Вадима Гетьмана
м. Київ, Україна

Штільгойз О.

Aleksshtil@gmail.com

студент II курсу
факультету міжнародної економіки і менеджменту
КНЕУ імені Вадима Гетьмана
м. Київ, Україна

МЕНЕДЖЕРСЬКІ СИСТЕМИ КОМУНІКАЦІЙ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЕЛЕМЕНТ УСПІШНОСТІ БІЗНЕСУ

У сучасному суспільстві успішність ідей є одним із визначних параметрів подальшого розвитку та оновлення, що дозволяє розширювати можливості та відкриває більшу кількість можливих варіантів вибору ефективної діяльності. Для такої ефективності важливим є не тільки економічна, аналітична, маркетингова, а й соціальна складова. У поєднанні з філософією бізнесу такий збалансований механізм дозволяє визначати саме ті підходи, які б стали відображенням ідейності з точки зору бізнесу та суспільства, що б надало відносинам між виробником та клієнтом більш активної атмосфери й удосконалило б як перспективність бізнесу, так і його результативність з вирішенням актуальних проблем. Прикладом такої взаємодії може бути «Горіховий дім», метою якого є подолання бідності та розв'язання кризових ситуацій жінок через інструменти соціального підприємництва.

Для забезпечення таких відносин існують різні методи, проте одним з найбільш ефективних є адміністративна комунікація. Варто зазначити, що таке спілкування здебільшого є внутрішнім процесом в організації, завдяки якому діяльність є збалансованою. Змістом управлінського спілкування є обмін інформацією, організація керівником взаємодії та взаєморозуміння, які неможливі без взаємного сприйняття, міжособистісних взаємовпливів. Спілкування в управлінні — важливий інструмент розв'язання основних управлінських функцій: організації, мотивації, планування і контролю [1,90]. Комунікація є тим складником, який об'єднує як соціально-психологічні процеси, так і професійно-комунікаційні. Такий тип спілкування є унікальним явищем у соціології, оскільки передбачає не лише обмін інформацією, а й прагматичність виконання тих чи інших цілей, ефективний розподіл часу та розробку індивідуальних стратегій в залежності від культури, можливостей та ідей [4].

Соціально-психологічна особливість управління полягає в тому, що поза спілкуванням з учасниками взаємодії неможливе розв'язання управлінських завдань, прийняття управлінських рішень, професійне зростання керівника та його співробітників [3]. Фактично саме ця особливість визначає певний потенціал комунікації як управлінської (менеджерської) системи спілкування. Формами обміну інформацією у такій системі можуть бути вербальні, письмові й невербальні методи [3]. До основних переваг належить: підвищення продуктивності через зворотній зв'язок; розвиток мотивації команди завдяки збалансованій та комфортній атмосфері; краще залучення працівників та підтримка їхньої зацікавленості у роботі; покращений рівень сервісу для клієнтів (завдяки розумінню думок, правильне донесення інформації та дружні комунікаційні відносини); зміцнення командної роботи (через розподіл ролей та їх презентація, відповіді на питання); інноваційність та креативність (завдяки відкритому спілкуванню) [2]. Крім важливих та позитивних результатів, зазначених вище, менеджерські комунікативні системи сприяють зміцненню довіри та підтримки, як всередині команди, так і загалом, що є позитивним

чинником успішності у довгостроковому періоді з постійним зростанням конкуренції. Однак варто розуміти, що через особливості такої групи елементів її продуктивне та влучне використання є більш складним ніж у звичайному спілкуванні. Внаслідок цього науковці виділяють деякі необхідні компоненти, які сприяють цілісності та збалансованості, а саме: лаконічність думок; швидка та гнучка реакція, аналіз відгуків та вирішення можливих проблем; створення «open-mind» середовища; створення налагодженого клімату в команді. Це також адаптивність повідомлень; вдячність та довіра до команди; послідовність та структурованість спілкування; обґрунтована наполегливість (вміння чітко пояснити свою думку та заохотити до використання ідеї через чіткі факти та аргументи) й лідерство; вміння проведення перемовин та вирішення конфліктів через них [3]. На нашу думку, важливим є і розуміння інновацій та їх впровадження в процеси управління (як для оптимізації діяльності, так і для побудови необхідної інфраструктури відпочинку).

Враховуючи вищесказане, можна зробити висновок, що управлінські комунікативні системи є одним з найбільш ефективних та цікавих методів менеджменту. Вони також є актуальними та інноваційними у наш час, адже сприяють залученню діджиталізації, створенню гнучких, комфортних відносин у команді та генерації ідей. Менеджерські процеси комунікації безумовно є провідними елементами у бізнесі, які попри певну складність реалізації є чудовим відображенням сучасних підходів до перетворення роботи в хаби саморозвитку, модернізованої креативності та соціокультурної інтеграції.

Використана література:

1. Психологія управління в організації : навчальний посібник / М. Д. Прищак, О. Й. Лесько. – [2-ге вид., перероб. і доп.]. – Вінниця, 2016. – 150 с.
2. Juneja P. Managerial Communication - Meaning and Important Concepts [електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.managementstudyguide.com/managerial-communication.htm>;
3. Edureka higherEd. What is Managerial Communication? Importance & Key Features [електронний ресурс]. - 2023. - Режим доступу:

<https://www.edureka.co/blog/managerial-communication?amp;>

4. Wilson S., Hartzell S. Management Communication | Approaches, Principles and Importance [электронный ресурс]. - 2022. - Режим доступа: <https://study.com/learn/lesson/effective-managerial-communication-approaches-principles-importance.html#>.